

Onbedoeld zwanger, en dan?

NA DRIE MAANDEN DATEN KWAM AMALIE (21) ERACHTER DAT ZE ZWANGER WAS. EEN HEFTIGE PERIODE VOLGDE. TIJDENS DE WEEK VAN HET LEVEN DEELT ZE HAAR VERHAAL.

Amalie was in shock toen ze erachter kwam dat ze in verwachting was. „Ik wist niet wat mij te wachten stond en vond het erg spannend. Ik ben katholiek opgevoed en vanwege mijn geloof en mijn normen en waarden wilde ik het kindje niet laten weghalen.” Toen Amalie zes weken zwanger was, bezocht ze met haar vriend de GGD voor een aantal keuzegeprekken. Daar maakten ze afspraken over hoe het verder moest gaan. Tijdens

die gesprekken kwamen ze erachter dat ze niet op één lijn zaten over de toekomst. „Daardoor is ons contact verbroken.”

HULP

Amalie zocht op internet naar informatie over mogelijk hulp tijdens haar zwangerschap. Ze ontdekte een stichting die hulp biedt bij onbedoelde zwangerschap. „Ik werd gekoppeld aan een maatschappelijk werker die mij een aantal weken ondersteund heeft.

Ze hielp mij onder andere met financiële zaken.” Amalie woonde destijds nog bij haar ouders thuis, maar ze vond dat geen geschikte plek om een baby op te voeden. Samen met haar begeleider ging ze op zoek naar woonruimte. Na een aantal maanden vond ze een eigen plekje waar ze naartoe verhuisde toen ze 38 weken zwanger was.

OLIVIA

Op 7 maart 2021 werd de kleine Olivia Ariane in

het ziekenhuis geboren. „De bevalling duurde vier en een half en mijn beste vriendin was de hele tijd bij me om me te steunen. Ook in de kraamtijd bleef ze bij me. Daarna kwamen mijn ouders om te helpen. Ik vond het alleenstaande moederschap spannend en ik heb me heel eenzaam gevoeld. Ik kon mijn gedachten en gevoelens niet met iemand delen en dat vond ik heel zwaar. Maar uiteindelijk heeft het moederschap en de zwangerschap me erg

sterk gemaakt en me meer vertrouwen gegeven.”

GOEDE BAND

Inmiddels is Olivia acht maanden en gaat het goed met moeder en dochter. Tot op heden is het contact met de vader van Olivia niet hersteld. Amalie kijkt terug op een heftig jaar waarin er veel gebeurd is. Soms denkt ze aan hoe het had kunnen zijn om een kindje samen met een partner op te voeden. „Ik ben in de afgelopen periode snel volwassen geworden en dat was een uitdaging. „Voor nu focus ik me op de zorg voor Olivia. Ik vind het belangrijk dat wij een goede

band hebben, juist omdat we met z'n tweeën zijn. De beslissing om het kindje te houden, is de beste keuze die ik had kunnen maken. Ik geloof in leven vanaf de conceptie. Een kind is een kind, in welk stadium van de zwangerschap dan ook. Ik zie nu wie Olivia is en wat voor persoonlijkheid zij heeft en we zijn gelukkig samen. Ik heb de steun en kracht van God tijdens mijn zwangerschap ervaren. De hele zwangerschap heb ik het gevoel gehad dat alles op z'n plek zou vallen en met de kracht van God is het goed gekomen. Ik heb veel gebeden dat het goed zou gaan, dat het kindje

gezond zou zijn.”

ADVIES

Amalie is nu bezig met haar toekomst. Later wil ze graag andere jonge meiden die in eenzelfde situatie verkeren, ondersteunen. Voor meisjes of vrouwen die ook onbedoeld zwanger zijn, heeft Amalie het volgende advies: „Luister naar jezelf en naar je eigen gevoel. Je zult veel meningen van andere mensen te horen krijgen, maar jij bent degene die een kind draagt. Er is altijd hulp, bijvoorbeeld via organisaties of forums. Als je onbedoeld zwanger raakt, denk je misschien aan de studie of

de baan waar je mee zal moeten stoppen. Dat zijn belangrijke dingen in het leven, maar een kindje dat je laat weghalen, krijg je niet meer terug.”

Amalie werkte mee aan de campagne rond de Week van het Leven. Kijk voor een video met hele verhaal op rd.nl/weekvanhetleven. Wil je de week van het leven steunen? Kijk op weekvanhetleven.nl.

